

The image features two hands, one from the top and one from the bottom, cupping a small, stylized human figure. The hands are rendered in a golden-yellow color with a textured, paper-like appearance. The background is a vibrant magenta. A large, dark blue shield-like shape is outlined behind the hands, and a smaller orange shield-like shape is outlined behind the hands and the central figure. The text "Together we protect" is centered within the orange shield, with "Together" in yellow and "we protect" in white. The small human figure is also yellow and positioned between the words "protect" and "together".

Together
we protect

No
Mas
No
More

Voorwoord

Beste lezers,

Voor u ligt de eerste 'No Mas, No More'-nieuwsbrief, die vanaf nu twee keer per jaar verschijnt.

In deze nieuwsbrief kijken wij terug op een zeer succesvolle werkconferentie, die eind november en begin december 2021 plaatsvond. Door het hybride karakter van de conferentie konden ruim 300 bevlogen professionals uit Nederland en alle zes eilanden van de Dutch Caribbean deelnemen aan de fysieke en/of online sessies en hun kennis en ervaringen delen op een betekenisvolle manier.

Wat mij opviel was de grote wil om samen te werken en de impact van de vele presentaties, tafelgesprekken, fysieke en virtuele ontmoetingen, die plaatsvonden. Het delen

van expertise met de hele keten en het contact en steun zoeken bij elkaar liep als een rode draad door de conferentie heen, evenals het enthousiasme om dingen op te pakken en te implementeren met elkaar.

In deze eerste lange nieuwsbrief vindt u samenvattingen van de vele conferentiebijdragen en links om verschillende sessies nog eens rustig te bekijken. In de tweede kortere nieuwsbrief, die aan het eind van dit jaar verschijnt, lichten wij verschillende relevante projecten toe en focussen wij op de doorontwikkeling van 'No Mas, No More'-initiatieven en de samenwerking binnen het Koninkrijk.

Wij wensen u veel leesplezier!

Carmen Grefte
Voorzitter
'No Mas, No More'

Conferentie

**De conferentie is altijd leerzaam
en fijn om kennis te maken met
professionals uit het werkveld.**

**Helaas was het vanwege
de pandemie niet mogelijk
om het fysiek bij te wonen.**

Werkconferentie 'No Mas, No More' maakt veel los

De werkconferentie 'No Mas, No More' vond eind november en begin december 2021 op Bonaire plaats. Het had als doel de deskundigheid van de deelnemers te bevorderen op het gebied van huiselijk geweld, relationeel geweld en kindermishandeling. Het programma van de conferentie was opgezet als een 'eye-opener'. Binnen de conferentie was er ook volop gelegenheid om te netwerken, want dat leidt tot een betere samenwerking binnen het Koninkrijk der Nederlanden bij de aanpak van huiselijk geweld.

De aanwezigen werden geconfronteerd met verhalen over geweld dat zich ook voordoet bij personen van wie je dat niet verwacht. De gevolgen van dit geweld werken door in volgende generaties. Om uit deze situaties te komen, zijn bewuste keuzes nodig. De heftige verhalen maakten indruk. Deelnemers realiseerden zich dat de hele keten van samenwerking moet blijven werken aan preventie, signalering, melding, hulpverlening, opvang en vervolging in alle lagen van de gemeenschap.

De presentatie van theatermaker Archer Thompson maakte ook veel los. Iedereen durfde meteen aan te geven dat het geweld moet stoppen. Daarom is het van belang dat de werkgroep 'No Mas, No More' de krachten blijft bundelen om het gestarte traject voort te zetten. Hoogtepunt van de conferentie was de presentatie van het rapport over inter(ei)-landelijke opvang. Dit opvangtraject moet voortgezet worden. Elk eiland moet daarbij verder werken aan de randvoorwaarden, zodat slachtoffers in levensgevaar direct geholpen kunnen worden.

Door de verschillende presentaties en de verschillende gesprekken met professionals aan tafel kregen de deelnemers een goed beeld van wie wat doet. Zo kunnen zij voor eventuele steun terecht bij een collega op hun eigen eiland of bij collega's die op één van de andere eilanden of in Nederland werken. Het delen van expertise liep als een rode draad door de 'No Mas, No More'-conferentie. Deelnemers wisselden contactgegevens uit en het is te hopen dat zij goed van elkaars expertise gebruik gaan maken.

Samen kunnen we meer bereiken. Het gaat erom dat de werkgroep 'No Mas, No More' concrete resultaten boekt.

Yes, we can!

Organisatie: Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Carmen Grefte
beleidsmedewerker
aanpak huiselijk
geweld en kindermis-
handeling BES/
ministerie van VWS en
voorzitter van
de werkgroep
'No Mas, No More'

Iedereen heeft het recht om op te groeien in een veilige thuissituatie. Daarom heeft het ministerie van VWS met de Openbare Lichamen een bestuursakkoord opgesteld om samen te werken in de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling. Eén van de pijlers van het bestuursakkoord is samenwerking. Het heeft meerwaarde om niet alleen binnen BES de samenwerking te zoeken, maar ook bij de andere eilanden binnen ons Koninkrijk en met Europees Nederland.

In het kader van het versterken van de samenwerking bij de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling organiseerde VWS in 2018 al de eerste 'No Mas, No More'-werkconferentie. Hierin stond

het delen van kennis en ervaring centraal. Een concrete uitkomst van deze werkconferentie is het project 'Inter(ei)landelijke opvang', waarvan de uitkomsten zijn gepresenteerd op de conferentie van 2021. Ook tijdens het project kwam naar voren dat de behoefte aan samenwerking tussen de eilanden groot is.

Zoals onze voormalige staatssecretaris van VWS, Paul Blokhuis, aan het begin van de conferentie aangaf: "Er is nog veel te doen en daarom is het goed dat we het samen doen." We gaan daarom in de gezamenlijke werkgroep 'No Mas, No More', waaraan de zes eilanden en VWS deelnemen, verder werken aan kennisdeling, samenwerking en het opzetten van de werkconferentie 'No Mas, No More' in 2023.

Van links naar rechts:
Rachel Crowe (BZK),
Niek van den Hoven (IQ Events),
Carmen Grefte (VWS),
Marielle Snethlage (IQ Events)
& Micha Herk (IQ Events)

Organisatie: Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

Rachel Crowe,
coördinator
Sociaal Domein en
lid van de Taskforce
Kinderrechten
ministerie van BZK/
Koninkrijksrelaties

De Interlandelijke Taskforce Kinderrechten is ingesteld tijdens de Koninkrijksconferentie van 2 april 2014 in Aruba. En nu, anno 2022, komt de Taskforce Kinderrechten nog steeds (digitaal) bijeen om de rechten van kinderen in ons Koninkrijk te verbeteren. Dit doet de Taskforce onder andere door het bevorderen van de samenwerking en het stimuleren van de kennisuitwisseling en 'best practices' tussen de (ei)landen en Openbare Lichamen.

Het sleutelwoord hierbij is; verbinden. Ik ben daarom ook heel blij dat we de samenwerking met 'No mas, No more' hebben gezocht en gevonden. Niet alleen omdat een groot deel van de deelnemers zich met beide groepen verbonden voelt, maar ook omdat we samen vier van de belangrijkste speerpunten van de Taskforce Kinderrechten hebben kunnen behandelen, te weten:

- 1 Positief opvoeden
- 2 Waarborgen van gezonde en veilige opvoedsituaties
- 3 Tegengaan van kindermishandeling
- 4 Ontwikkelen van vangnetten

Huiselijk geweld wordt vaak van generatie op generatie overgedragen. Het leren hoe het ook anders kan in de opvoeding van kinderen is een thema waarop we inzetten, ook met hulp van Unicef. Daar waar wellicht 'alleen' sprake is van partnergeweld, zijn er doorgaans toch ook kinderen bij betrokken, ook al is dat dan misschien niet fysiek. Mentaal heeft partnergeweld een enorme impact op kinderen. Het is daarom altijd van belang de positie van de betrokken kinderen mee te nemen.

Tijdens de conferentie hebben we gezien wat de impact van fysiek en mentaal huiselijk geweld op kinderen is. De sessies, filmpjes en gesprekken hebben op mij een enorme indruk gemaakt en me nog meer gemotiveerd me hiervoor in te zetten. Dat is óók de meerwaarde van deze conferenties; dat iedereen die zich inzet om huiselijk geweld tegen te gaan, zich gesterkt voelt om door te gaan. We hebben nog een lange weg te gaan. Zoals ik ook tijdens één van de tafelsessies zei: "Alleen ga je harder, maar samen kom je verder." Dus laten we deze samenwerking vooral voortzetten.

Partner:

IQ Events

De afgelopen jaren zijn wij als vertrouwde partner werkzaam geweest voor de ministeries van VWS en BZK. De ontwikkeling die wij samen doormaakten met de projectteams is uniek. Het heeft bijgedragen aan een zeer waardevol netwerk van samenwerking binnen de BES-eilanden en de CAS-eilanden. Wij kijken dan ook met gepaste trots terug op onze betrokkenheid bij de organisatie van de 'No Mas, No More'-conferentie van 2021. Als organiserend partner ondersteunen wij het projectteam van 'No Mas, No More' en dragen wij bij op het gebied van logistiek, techniek, communicatie, conceptvorming, regie, script en het meedenken over inhoud en werkvormen.

Eind november vorig jaar stonden we met z'n allen voor een uitdagend project in onze gezamenlijke, nieuwe werkelijkheid. In die periode werden we vele malen geconfronteerd met de uitdagingen die covid veroorzaakte. Door gezamenlijke

veerkracht en technologische innovaties konden we ons goed voorbereiden en focussen op de hybride werkconferentievorm. Dit is een mooie en blijvende oplossing voor de toekomst, waardoor we veel meer professionals kunnen bereiken dan voorheen. Met een diversiteit aan actuele thema's en interessante 'keynote'-sprekers hebben we tijdens de conferentiedagen mensen kunnen inspireren en verbinden.

Deze conferentie was uniek. Het was voor het eerst dat 'No Mas, No More' en de Interlandelijke Taskforce Kinderrechten gezamenlijk optrokken en hun kennis deelden over de aanpak van huiselijk geweld, kindermishandeling en kinderrechten. Het bundelen van krachten, kennis en kunde is een mooi vertrekpunt voor de nabije toekomst, waarbij we elk jaar weer groeien als professionals en veilige kaders creëren voor onze kinderen. Per slot van rekening zijn zij de toekomst!

**Door de manier
waarop het werd
uitgezonden
was het alsof ik
in de zaal
aanwezig was**

Partner:

Silvana Janga
directeur
Samenleving en Zorg,
Openbaar Lichaam
Bonaire

Openbaar Lichaam Bonaire

In november 2021 vond de werkconferentie 'No Mas, No More' plaats op Bonaire. De Directie Samenleving & Zorg van het Openbaar Lichaam Bonaire (OLB) en haar subsidierelaties, die te maken hebben met Huiselijk Geweld en Kindermishandeling (HGKM) waren uiteraard actief betrokken bij deze conferentie.

Vanuit het OLB werken wij hard aan de aanpak van HGKM. Tussen de Openbare Lichamen en het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn & Sport (VWS) is een bestuursakkoord 'Huiselijk Geweld en Kindermishandeling' opgesteld om te komen tot een volwaardige en duurzame aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling op de BES-eilanden. Het afwegingskader en het melden van huiselijk geweld en/of kindermishandeling zijn belangrijke onderdelen van deze aanpak.

Het is belangrijk dat de ketenpartners periodiek bij elkaar komen, bijvoorbeeld door een conferentie als 'No Mas, No More'. Zo kunnen ketenpartners kennis delen, ervaringen uitwisselen, bewustwording creëren en samenwerking met elkaar zoeken en versterken. Dit is wat wij als OLB onderschrijven en wat wij ook onze professionals willen bieden als werkgever, subsidierelatie, ketenpartner en overheidsorganisatie.

Er was tijdens de werkconferentie heel veel energie, enthousiasme en betrokkenheid bij alle professionals. Heel bijzonder vind ik het dat binnen ons Koninkrijk zoveel betrokken en enthousiaste professionals aan het werk zijn, die vol passie over hun werk kunnen vertellen. Tot slot wil ik de organisatoren van dit evenement een groot compliment geven!

Moderator: Job van Velsen

Job van Velsen
directeur
Etuconsult BV

Alleen loop je sneller, samen kom je verder! Un man ta laba otro, tur dos ta bira limpi (één hand wast de andere, beide worden schoon). Deze uitdrukkingen vind ik prachtig van toepassing op de 'No Mas, No More'-conferentie die dit jaar samen met de Inter(ei)landelijke Taskforce Kinderrechten is georganiseerd. Zoveel aansprekende voorbeelden, praktijkverhalen, onderzoeken en kennis die gedurende de dagen gedeeld zijn.

Wat een voorrecht was het om als dagvoorzitter met al die sprekers in gesprek te gaan! Daarbij ondersteund door Archell, die de gesprekken vanuit zijn perspectief volgde, en een fantastisch team van ondersteunende collega's. De hybride vorm van de

conferentie, plenaire presentaties en daaropvolgend steeds een gesprek met vier deskundigen dat gestreamd werd naar alle (ei)landen, maakte dat vele, vele professionals online mee konden luisteren en kijken.

Voor de interactie tussen deelnemers en sprekers en vooral ook voor de uitwisseling in de wandelgangen tussen professionals is het natuurlijk fijn als je face to face bij elkaar kunt zijn. Die tijd komt vanzelf weer, maar zo'n groot bereik via streaming is ook heel belangrijk. Je voelde gedurende de dagen de spirit, de wil om met elkaar, per (ei)land of inter(ei)landelijk, kennis te delen, thema's gezamenlijk op te pakken en te leren van en met elkaar. Dat is zo belangrijk.

Het is logisch dat we tijdens het laatste conferentieonderdeel alle kennis die we de voorbijgaande dagen hoorden in een praktisch werkplan zijn gaan verwerken. Hiermee kunnen we op dit urgente thema 'Huiselijk geweld en kindermishandeling' weer stappen vooruit zetten en kennis en ervaringen delen. Wellicht lijken het allemaal kleine stapjes, maar wat voor volwassenen een kleine stap lijkt, is voor kinderen een hele grote stap. Het kan net het verschil maken!

Het zijn de kinderen die de wereld van de toekomst maken. Laten we dat vooral blijven beseffen tijdens ons werk. Ik hoop dat de conferentie ook een stukje aan dat bewustzijn heeft bijgedragen.

Moderator: Archell Thompson

Archell Thompson
moderator en
theatermaker
'Stop the beating'

De 'No Mas, No More'-conferentie heeft mij anders doen denken. En dat bedoel ik in positieve zin. Ik had altijd het idee dat de eilanden achterliepen met de aanpak van kindermishandeling en huiselijk geweld. Ik vergeleek Nederland en de eilanden met elkaar en dan kwamen de eilanden er in mijn perceptie altijd minder goed uit.

Dankzij 'No Mas, No More' zag ik hoe ver de eilanden zijn, hoe professionals roeien met de riemen die ze hebben en met weinig financiële middelen toch een hoop bereiken. Ze helpen niet alleen slachtoffers, maar ook

plegers. Met passie, geduld en liefde zetten zij zich in. Ik hoorde verhalen over ego's die aan de kant werden gezet om samenwerking te zoeken en te leren van elkaar.

Een belangrijke uitdaging is de kleinschaligheid van de eilanden. Iedereen kent elkaar, waardoor werk en privé soms heel dicht bij elkaar kunnen komen. Met andere woorden, ik heb heel veel respect gekregen voor alle professionals op de eilanden. Ik ben ook blij dat de 'No Mas, No More'-conferentie een plek is waar deze professionals elkaar ontmoeten en versterken.

Opening

Opening 'No Mas, No More'-conferentie

Nina den Heyer, eilandgedeputeerde belast met Samenleving & Zorg

Tijdens de opening legde Nina den Heyer uit wat het belang is van zorgvuldige hulpverlening rondom huiselijk geweld. Zij deed haar eigen verhaal over de impact van huiselijk geweld.

Paul Blokhuis, voormalig staatssecretaris van het ministerie van VWS

Dhr. Blokhuis opende de conferentie met een videoboodschap over het belang van samenwerking op het gebied van huiselijk geweld en kindermishandeling in het Caribische deel van ons Koninkrijk.

A woman with curly hair and glasses is speaking at a podium. She is wearing a light-colored blazer and a sash that reads "No Mas No More". A microphone is clipped to her blazer. In the background, another woman is visible, looking towards the speaker. The image has a purple tint.

Keynote

Wellicht heb je niet de kans gehad om de conferentie in haar geheel te volgen of wil je één van de sprekers of workshops nog eens op je gemak terugkijken. Dat kan! De opgenomen streams zijn terug te vinden op de website.

Thema:

Balans opmaken

**Ruthline
Koeiman-Benschop**
afdelingshoofd
Preventie Sector
Familie & Jeugd

coördinator Nationaal
Plan tegen geweld

Ministerie van Sociale
Ontwikkeling, Arbeid
en Welzijn Curaçao

Aruba

In maart 2018 vond de werkconferentie 'No Mas, No More' in Aruba plaats. Doel van de conferentie was om de gezamenlijke inzet in de aanpak van huiselijk geweld in het Koninkrijk der Nederlanden te versterken en een stap verder te brengen. De internationale werkgroep had een programma opgesteld dat zich richtte op de hele keten van samenwerking: preventie, signalering, melding, hulpverlening, opvang en vervolging.

Elk (ei)land had een delegatie van professionals samengesteld die konden bijdragen aan het versterken van de aanpak. Deze delegaties bestonden uit beleidsmedewerkers, artsen, maatschappelijk werkers, zorgverleners werkzaam in de opvang en voor de jeugd, politie, justitie en NGO's. Elke workshop leverde bouwstenen voor concrete acties, afspraken en deskundigheidsbevordering

op. Dit betrof niet alleen gezamenlijke acties, maar ook acties per eiland en land.

Na anderhalve dag inspiratie en kennisdeling in de plenaire bijeenkomsten en workshops werden op de tweede dag van de conferentie voor elk eiland en land aparte werksessies georganiseerd.

In deze werksessies wisselde elk lid van de delegatie zijn of haar ideeën uit over verdere acties om de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling te verbeteren. Deze acties hadden bijvoorbeeld te maken met:

- Beleidsontwikkeling
- Samenwerking in de hulpverleningsketen
- Samenwerking tussen hulpverleningsdiensten, justitie en politie
- Samenwerking met NGO's
- Versterking van de positie van slachtoffers

De ideeën en actiepunten die voldoende draagvlak hadden, werden vertaald naar

concrete acties die in 2018 zijn opgepakt door de eilanden. Eén van de uitkomsten was het belang van een inter(ei)landelijke opvang.

Saba

In 2019 is een side event georganiseerd op Saba, waar vertegenwoordigers van de eilanden en VWS aanwezig waren. Tijdens dit side-event zijn de kaders voor het onderzoek van een inter(ei)landelijke opvang vastgesteld. Dit onderzoek is in 2020 gestart en in 2021 gepresenteerd tijdens de werkconferentie. *Informatie hierover vindt u onder 'keynote'; Thema Inter(ei)landelijke Opvang.*

Thema:

Highlights & Best practises

Ina Garretsen
beleidsadviseur
Bestuursakkoord
'Aanpak Huiselijk
Geweld en
Kindermishandeling',
Openbaar Lichaam
Bonaire

In november 2021 nam ik voor het eerst deel aan de conferentie 'No Mas, No More'. Deze conferentie maakte indruk op mij. Er was heel veel energie, enthousiasme en betrokkenheid bij alle deelnemers. Heel bijzonder vind ik het dat binnen ons Koninkrijk zoveel betrokken en enthousiaste professionals aan het werk zijn, die vol passie over hun werk kunnen vertellen.

Zelf mocht ik aan tafel plaatsnemen om het Bestuursakkoord 'Aanpak Huiselijk Geweld en Kindermishandeling' toe te lichten en mijn eigen betrokkenheid bij dit akkoord vanuit het Openbaar Lichaam Bonaire. De ketensamenwerking en het advies- en meldpunt HGKM Guami lichtte ik tijdens het gesprek toe. Trots ben ik op ons maandelijkse overleg 'werkprocessen' met de aandachtsfunctionarissen HGKM binnen de keten en de resultaten die behaald zijn bij Guami.

Thema:

Positief opvoeden

Dr. Everold Hosein
senior communi-
catieadviseur/
consultant bij de
Wereldgezondheidsor-
ganisatie (WHO)

Communicatie over huiselijk geweld en kindermishandeling; een T-shirt of radiospotje alleen is niet genoeg!

Communicatie over de onderwerpen 'huiselijk geweld en kindermishandeling' ligt gevoelig, zeker als je wilt dat je communicatie leidt tot daadwerkelijke gedragsverandering bij slachtoffers en daders van dit geweld. Welke communicatiemiddelen zet je in om je doelgroep te bereiken en aan te zetten tot gedragsverandering? En hoe controleer je of je boodschap goed overkomt? Eén ding is zeker; met een T-shirt en een radiospotje alleen kom je er niet.

In zijn presentatie ging Dr. Everold Hosein in op deze uitdagingen a.d.h.v. vele eigen

voorbeelden. Bewustwording en kennis over huiselijk geweld en kindermishandeling leiden niet tot de gewenste gedragsverandering. De COMBI-methodiek (Communication for Behavioral Impact), waar Hosein veel ervaring mee heeft, doet dat wel. Deze communicatiemethode heeft zijn waarde bewezen in vele (inter)nationale campagnes en wordt succesvol ingezet door de WHO. Kern van deze aanpak is het intensieve, betrokken contact dat je zoekt met je doelgroepen en je publiek.

De COMBI-methode bestaat uit tien strategische stappen en vijf geïntegreerde communicatie-acties, waarover

je [hier](#) meer kunt lezen. Het belangrijkste is dat je intensief en geëngageerd met je doelgroepen in gesprek gaat en luistert naar hun verhaal, voordat je precies formuleert welke gedragsverandering je wilt zien. Vervolgens is het belangrijk om verschillende communicatiemiddelen te integreren. Persoonlijke betrokkenheid door 'personal selling', 'counseling' en 'interpersonal communication' is de sleutel tot succes. Massamedia en sociale media zijn belangrijk. Maar niets is sterker dan de kracht van persoonlijke face-to-face communicatie. Dit was dan ook een belangrijke 'eye-opener' voor de deelnemers!

Thema:

Positief opvoeden

Monica Smith
opvoedkundige
Openbaar Lichaam
St. Eustatius (OLE)

Het kijken naar 'best practices', van preventieve maatregelen tot interventies, gericht op slachtofferbescherming op alle verschillende eilanden, was een prachtige en verhelderende ervaring. Het belang van positief ouderschap (positive parenting) voor ouders op Statia, waarover Dr. Henry Charles sprak tijdens de conferentie, wordt gedragen door de Social Support Unit van OLE.

Positief ouderschap is het ondersteunen van ouders die hun kind opvoeden door aanmoediging, ondersteuning en positieve beloning. Dit leidt tot betere schoolprestaties, betere geestelijke gezondheid, minder gedragsproblemen, minder middelengebruik, grotere sociale competenties en een positiever zelfbeeld.

Wat me het meest opviel, was hoe mensen hun persoonlijke ervaringen met misbruik deelden; de verschillende ontwikkelingen die elk eiland doormaakt, zowel op het gebied van preventie als mitigatie en de excursie naar Jong Bonaire, waar ik een voorvertoning zag van het toneelstuk 'Stop the beating'. Dit alles heeft bijgedragen aan een rijke ervaring.

Het was een genoegen om de conferentie bij te wonen en alle leden van de Interlandelijke Taskforce Kinderrechten persoonlijk te ontmoeten, evenals de extra leden en partners van het 'No Mas, No More'-team. Ik hoop dat we kunnen blijven samenwerken, elkaar kunnen blijven versterken en 'best practices' over dit onderwerp kunnen blijven delen op de eilanden.

Theatervoorstelling: 'Stop the beating'

Taboes doorbreken met theater - Archell Thompson

Wat je vermoedt dat achter de voordeur gebeurt als het gaat om kindermishandeling, speelt zich nu voor je neus af. De interactieve theatervoorstelling 'Stop the beating' neemt je als getuige mee achter de voordeur. Zo ervaar je hoe gecompliceerd dit onderwerp is. Je ziet het vanuit de perceptie van het slachtoffer, maar ook vanuit de perceptie van de pleger. Het doel van 'Stop the beating' is, naast bewustwording, om na de voorstelling met elkaar in gesprek te gaan, van elkaar te leren en verhalen met elkaar te delen.

Ik vond het bijzonder om het toneelstuk 'Stop the beating' op Bonaire te spelen.

We hebben het stuk zo aangepast dat het aansluit bij de uitdagingen van de eilanden. Ik moet eerlijk toegeven dat spelen op Bonaire mij persoonlijk heeft geraakt. Ik hoorde van de aanwezige professionals zoveel dingen terug die ik zelf heb meegemaakt. Het verschil tussen toen en nu is dat er nu veel over het onderwerp kindermishandeling gepraat wordt en dat er op Bonaire, alle andere eilanden en Nederland nu hulpverleners zijn, die zich inzetten om kindermishandeling te stoppen.

De theatervoorstelling is niet terug te kijken. Mocht u meer informatie over de theatervoorstelling willen ontvangen, dan kunt u contact opnemen met: info@archell.com

Thema:

Beschermingscode

Sue-Ann Ras
beleidsmedewerker
bij het Ministerie van
Justitie en Sociale
Zaken Aruba

Als coördinator van 'NacionalCodigo de Protección' (Nationale Beschermingscode), was ik uitgenodigd als gastspreker voor een gesprek aan tafel en verzorgde ik een workshop op de conferentie 'No Mas, No More'.

Dit is een grote verworvenheid, want het laat zien dat er bij de eilanden in het Caribisch gebied aandacht en interesse is voor de uitvoering van de Codigo di Protección van Aruba. Het is goed om te horen dat andere eilanden bezig zijn met de invoering van de Codigo di Protección. In dit proces kunnen we als eilanden ervaringen delen, elkaar ondersteunen en het proces met elkaar afstemmen.

Er was aandacht voor de eerste stap naar verandering: niet de meldcode gebruiken, maar de Codigo di Protección.

De naamswijziging is positief, zo vindt ook Nederland. Deze wijziging kwam tot stand nadat ik betrokken was bij alle gegevenswijzigingen door de jaren heen. Hierbij smeekte het hele veld van professionals en burgers om een verandering die echte veiligheid en bescherming biedt aan kinderen en families.

De implementatie van Codigo di Protección blijft 'action learning' en dat maakt het uitdagend. Flexibiliteit in de vorm van werken, denken, het nemen van besluiten en het uitvoeren van acties is verplicht. Dit hele proces zou niet mogelijk zijn geweest zonder de projectleiders uit elke sector: Efraim Suurendonk, Jullie-Ann Thode, Dorilis Werleman, Grace Maduro (in herinnering), Paul Baeten (Bureau Sostenemi) en de technische steun van Unicef Nederland via Stan van Haaren.

Het uiteindelijke doel op Aruba is een Codigo di Protección Arubano voor elke professionele sector, als hulp bij het doen van een mogelijke melding. Alle professionals (ongeveer 6.000 in totaal) die kennis hebben van Codigo di Protección kunnen daarna actie ondernemen door het volgen van het 5-stappenplan.

Alle organisaties gebruiken de Codigo di Protección op hun eigen manier. Voor de professionals komen er structurele trainingen en/of workshops over het signaleren van misbruik bij kinderen, het in gesprek gaan met ouders en kinderen en het gebruiken van het 5-stappenplan van de Codigo di Protección.

* Introductie en tafelgesprek is in het Nederlands

Thema:

Inter(ei)landelijke opvang

**Cassandra
Richardson**
kwartiermaker
inter(ei)landelijk
opvangkader voor
ernstige bedreigde
slachtoffers van HG
(EBS van HG)

Waarom is het belangrijk dat de eilanden samenwerken binnen het inter(ei)landelijke kader voor EBS van HV?

Afgelopen december kreeg ik de gelegenheid en het voorrecht om de onderzoeksresultaten te presenteren van het haalbaarheidsonderzoek naar het formeel opzetten van het Nederlands inter(ei)landelijke opvangkader van EBS van HG. Het onderzoek was meer omvattend dan het team had verwacht, maar leverde waardevolle reacties en observaties op.

Voor mij was het rechtstreeks aanhoren van de ervaringen van professionals die zelf HG slachtoffer-transfers uitvoerden het meest interessante en aangename deel van dit onderzoek. Daarnaast verschaftte het zelf meemaken van een slachtoffer-transfer, tijdens mijn onderzoeksperiode, hele betekenisvolle data omdat het als het ware 'real time' gebeurde tijdens het onderzoek.

De afgelopen jaren is veel kennis en ervaring opgedaan bij het uitvoeren van slachtoffer-transfers, zij het op een ad hoc

wijze. Hierdoor kon het team de problemen en knelpunten met het overbrengen van een slachtoffer van het ene eiland naar het andere of van een eiland naar Nederland goed observeren en opsporen.

Wij ervoeren de opluchting die je voelt, als je een vrouw uit een misbruiksituatie kunt halen en naar een plaats van veiligheid en hopelijk ook genezing kunt brengen. Al vele jaren helpen HG organisaties en individuen in Caribisch Nederland vrouwen die het slachtoffer zijn van misbruik door hun partners of ex-partners. De feedback van personen die vrouwen en vaak ook (hun) jonge kinderen hebben bijgestaan, die op de vlucht zijn voor misbruik, schetst een beeld dat complex en frustrerend is.

Tijdens het onderzoek spraken geïnterviewden over verschillende problemen die zij ondervonden met het dekken van de kosten van de transfers van slachtoffers

naar een ander land binnen het Koninkrijk en het overbrengen van kinderen die bij de slachtoffers hoorden. Ook constateerden zij problemen met immigratie, het verkrijgen van een ziektekostenverzekering, het borgen van vertrouwelijkheid en de gebrekkige betrokkenheid van belanghebbenden. En de lijst gaat door.

Een belangrijk onderdeel van de haalbaarheidsstudie was het in kaart brengen van wat er nodig is om een inter(ei)-landelijk opvangkader te formaliseren of te institutionaliseren. Hoewel sommige eilanden misschien al meer dan halverwege daar zijn, hebben andere eilanden misschien een langere weg te gaan. Het goede nieuws is dat het mogelijk is!

Thema:

(Vrouwen)opvang in de praktijk

Sjardarda Inacio
teamleider
Refugio Tabitha /
Stichting Krusada

Tijdens de conferentie kwam het belang van 'samenwerken bij het bieden van een veilige omgeving en het duurzaam stoppen van geweld' duidelijk naar voren. Het in beeld brengen en vaststellen van veiligheid moet op eilandelijk en op inter(ei)landelijk niveau objectief en uniform geregeld worden. Door gezamenlijk te kijken hoe we een gemeenschappelijk instrument voor risicotaxatie kunnen ontwikkelen, zijn we in staat om vanuit elk eiland in te spelen op de hulpvraag.

Wanneer we afwegingen moeten maken over de opvang van de cliënt en haar kinderen

zijn wij als organisaties in staat om precies vast te stellen welke veiligheidsmaatregelen acuut moeten worden genomen en welke begeleiding of hulpverlening moet worden ingezet. Hiervoor zijn niet alleen goede samenwerking en samenwerkingsafspraken nodig, maar ook een gezamenlijk instrument waarmee we objectief en op uniforme wijze voor de veiligheid van de cliënt kunnen zorgen. Inter(ei)landelijke crisisopvang is in sommige gevallen onmisbaar en noodzakelijk.

Thema:

Ineke Glissenaar
zelfstandig adviseur,
projectleider en
interim-manager in
de Jeugdzorg

Ketensamenwerking | Inter(ei)landelijke monitoring

Hoe mooi is het als je van elkaar kunt leren en elkaar mag inspireren. In dit geval door vanuit Nederland online een pitch te verzorgen over de waarde van monitoren. Het lijkt niet vanzelfsprekend om met data goed te volgen of je de juiste beweging maakt. Zeker niet in een complex zorgdomein, waar ook sprake is van huiselijk geweld en kindermishandeling. Want ik hoor vaak; hoe meet je verandering in het gedrag van mensen of beleid?

Ik kijk naar goede voorbeelden uit andere sectoren met eenzelfde thema, zoals veiligheid op de weg. Rijkswaterstaat in Nederland onderzoekt structureel wat de oorzaak kan zijn van een (dodelijk) ongeluk. Bijvoorbeeld een te scherpe bocht op een plek waar je wel 100 kilometer per uur mag rijden, te slechte verlichting of te weinig zicht op de weg in de bebouwde kom.

Iedere keer kijkt Rijkswaterstaat of ze iets aan de omstandigheden kan verbeteren, waarbij ze monitort of het aantal (dodelijke) ongelukken daalt. Dat doet men keer op keer, met een blijvend oog op leren en verbeteren. In de loop der jaren is Rijkswaterstaat er op deze manier in geslaagd om het aantal ongelukken terug te dringen. Hiervan kunnen we ook leren in onze sector.

Als we leren kijken naar de oorzaken van huiselijk geweld en kindermishandeling en dat willen verbeteren, moeten we volgens mij gericht maatregelen inzetten en kijken of het helpt. Bijvoorbeeld door slachtoffers van kindermishandeling traumatherapie te geven, zodat ze minder stress ervaren en later meer ruimte hebben om hun eigen kinderen op te voeden.

Doe wat je denkt dat vanuit (wetenschappelijke) inzichten helpend is en durf te stoppen als je acties een tegengesteld effect hebben. Volg wat je doet en bedenk dat je elke keer kleine stapjes in de goede richting zet. Iedere dag een beetje beter is over een paar jaar een groot verschil. Dat is fijn voor de mensen die dat verdienen: de hulpvragers, professionals en beleidsmakers.

Dank dat ik jullie een inkijkje mocht geven en succes met het goede werk (met monitoring)!

Thema:

Ketensamenwerking | Inter(ei)landelijke monitoring

Regiline Sambo
teamleider
Jeugdzorg /
ZJCN Jeugd

Alle betrokkenen bij de Jeugdketen zijn het met elkaar eens dat monitoren essentieel is. We moeten monitoren als we willen werken aan de verbetering van de kwaliteit van de hulpverlening en de uitbreiding van het hulpverleningsaanbod aan gezinnen die te maken hebben met huiselijk geweld en kindermishandeling (HGKM).

Monitoren door goede registratiesystemen biedt ons de juiste informatie om de problematiek, de trends en de patronen te analyseren. Het brengt de behoeften en belangen van onze cliënten ook beter in kaart, waardoor wij hier beter op kunnen anticiperen en op kunnen aansluiten met onze hulpverlening.

**Inter(ei)landelijke
samenwerking is nodig voor
het duurzaam stoppen
van huiselijk geweld.**

Thema:

Multidisciplinaire samenwerking

Viandrelica Narcisio
ketenmanager
Veiligheidshuis
Curaçao

Veiligheidshuis Curaçao in een veranderende omgeving; klem zitten in systemen

In haar boeiende presentatie 'Veiligheidshuis Curaçao in een veranderende omgeving; klemzitten in systemen' sprak Viandrelica Narcisio, ketenmanager Veiligheidshuis Curaçao over de nieuwe gedragsinterventie (Solo Kas Sigur) die in september 2021 op Curaçao is ingevoerd en de voordelen die deze nieuwe interventievorm heeft.

Deze interventie voor daders van huiselijk geweld zorgt ervoor dat preventiegerichte en repressiegerichte ketenpartners samenwerken om relationeel geweld aan te pakken en dit geweld vanuit een bredere context te bekijken. Deze nieuwe manier van (samen)werken en organiseren bij relationeel geweld stelt zowel slachtoffers als daders centraal.

Deze nieuwe interventievorm betreft een gecombineerde en systeemgerichte aanpak waarin justitie, zorg en veiligheid elkaar versterken en elke partij zijn taakgebied en verantwoordelijkheid. Deze aanpak is nodig omdat het werk en de doelgroep volgens mevrouw Narcisio veranderen als ook de verwachtingen die men heeft van ketenorganisaties en professionals heeft.

De nieuwe interventie zorgt ervoor dat zowel ketenpartners als doelgroep niet klem komen te zitten in systemen bij hun zoektocht naar duurzame oplossingen op het terrein van relationeel geweld. Mevrouw Narcisio gaf aan dat ze blij is dat er op Curaçao in de aanpak van relationeel geweld zoveel positieve stappen zijn gezet.

* Een tafelgast spreekt Engels

Thema:

Brede school

Scarlet Zalm
schoolhoofd J.W.Th.
Schotborghschool

De Schotborgh school is een brede school; een Skol Amplio. Het biedt al 19 jaar voorschoolse educatie.

Contacten leggen met wat de buurt zelf te bieden heeft, vinden we belangrijk. Dat doen we door samenwerking met het buurtcentrum, met sportclubs (voetbal, baseball) en de kerk.

Daarnaast bieden we sinds 2020 naschoolse opvang. Voor onze school is dit een mijlpaal, omdat een groot deel van onze kinderen vaak na schooltijd naar huis gaat. In plaats van huiswerk maken, spelen onze kinderen buiten op straat. Als brede school met

voorschoolse educatie en naschoolse opvang, hebben wij twee doelen:

- 1 Onze kinderen begeleiden bij het maken van hun huiswerk.
- 2 Onze kinderen op een veilige en gezonde wijze recreatief laten zijn en voorkomen dat zij op straat hangen, met de slechte invloed van andere buurtbewoners als gevolg.

De samenwerking met onze schoolmaatschappelijk werkster en externe instanties is van groot belang om de zorg en

veiligheid van aangemelde zorgleerlingen te garanderen. In een wekelijks overleg bespreken we hoe het met onze zorgleerlingen gaat en kijken we welke instanties wij het beste kunnen benaderen om hen verder te helpen. Dat is in het belang van al onze kinderen!

Keynote

Tafelgesprek

Thema:

Verantwoordelijkheid

Sasha Geerman
beleidsfunctionaris/
Departamento di
Asunto Social en
lid van de Interlan-
delijke Taskforce
Kinderrechten

De voordelen van het bundelen van krachten in de 'No Mas, No More'-conferentie waren duidelijk zichtbaar, bijvoorbeeld tijdens de tafelgesprekken. De onderwerpen 'relationeel geweld' en 'kinderrechten' hebben heel veel overlappings, zowel in de preventie als in de hulpverlening. We kunnen, door middel van uitwisseling, van elkaar leren en elkaar versterken.

Eén conferentie organiseren waarop verschillende onderwerpen behandeld worden is niet alleen bevorderlijk voor de inter(ei)landelijke samenwerking, maar ook voor samenwerking tussen lokale organisaties. Dit is zeer zeker positief, gezien de kleinschaligheid en het beperkte aantal professionals in het Caribische deel van het Koninkrijk.

Voor meer informatie over de Interlandelijke Taskforce Kinderrechten ga naar hun [website](#).

A woman with curly hair is seated at a table, looking towards the camera with a slight smile. She is wearing a patterned top. In the background, a poster with the text 'No Mas No More' is visible, along with silhouettes of people. The entire image has a warm, orange-toned overlay.

No
Mas
No
More

Workshops

De verschillende workshops zijn ook terug te kijken. Je vindt de workshops onder 'presentaties'. De volgende workshops zijn tijdens de 'No Mas, No More'-conferentie gegeven:

Workshop: Beschermingscode

Stan van Haaren
Senior Specialist
Kinderrechten
Cariben bij
UNICEF Nederland

Na de presentatie van Sue Ann Ras over de ontwikkelingen op Aruba in de aanpak van kindermishandeling en de ontwikkeling en implementatie van de 'Codigo di Protección' zaten we aan de gesprekstafel met Ruthline Benschop van Curaçao en via een online-verbinding met Desiré Frans van Bonaire. Onze tafel werd voorgezeten door Job van Velsen.

Het is belangrijk om bij vermoedens van kindermishandeling snel te handelen en deze mishandeling snel op te sporen. De Codigo kan daar een belangrijke bijdrage aan leveren. Curaçao is ook van plan om te starten met een 'Kodigo di Protekshon'. Op Bonaire zijn trainingen gegeven in de meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling en ook daar is besloten om de meldcode 'Kodigo di Protekshon' te gaan noemen.

De naam 'Kodigo di Protekshon' betekent in het Nederlands 'beschermingscode'. Het geeft

precies aan wat het beoogt. Het doet een beroep op elke professional die met kinderen werkt om eerst bij zichzelf na te denken wat hij of zij kan bijdragen aan de veiligheid van een kind dat in de knel zit. Het feit dat er op Aruba, Curaçao en de BES-eilanden al gewerkt wordt of gaat worden met de Codigo di Protección/Kodigo di Protekshon, biedt de mogelijkheid om kennis en ervaring te delen bij de ontwikkeling en implementatie hiervan.

Het was mooi was om te zien hoe Sue Ann aanbood om alles wat op Aruba ontwikkeld is ter beschikking te stellen aan Curaçao en op dit thema ook met Bonaire de samenwerking te zoeken. Alle eilanden zullen hun eigen weg moeten gaan. Ze kunnen wel inhoud, kennis en ervaring delen, zodat het wiel niet telkens opnieuw wordt uitgevonden. Een hele mooie uitkomst van de conferentie.

Workshop: Hechtingsproblematiek

Elly de Royer
gedragsweten-
schapper ZJCN Jeugd

De workshop 'Hechting' ging over het effect van kindermishandeling en huiselijk geweld op de hechting van kinderen. Het ging over het belang van een veilige hechting voor het opgroeien van kinderen tot gezonde volwassenen met voldoende vertrouwen in zichzelf en in anderen. Iedereen is gehecht, maar de kwaliteit van de hechting verschilt.

Het hechtingssysteem wordt geactiveerd bij stress om bescherming te zoeken, stress en emoties te reguleren, te onderzoeken en sociaal te leren functioneren. Bij kinderen en gezinnen die bij jeugdzorg terechtkomen, is sprake van langdurige onveiligheid en stress. Als kinderen in deze omstandigheden moeten opgroeien, heeft dit invloed op hun hechtingsproces. Bij de meeste kinderen, die in deze situatie verkeren, is er sprake van een onveilige hechting.

In verband met de auteursrechten van de Ted Talk video, die werd getoond tijdens onze workshop Hechting, kunnen we de Ted Talk niet integreren in de bijgevoegde video. U kunt de video van deze specifieke Ted Talk bekijken via onderstaande link:

[Molly Wright: How every child can thrive by five | TED Talk](#)

Voor de gedesorganiseerde hechtingsstijl heeft nadelige gevolgen voor de ontwikkeling. Hierdoor kunnen deze kinderen vastlopen en in de jeugdzorg terechtkomen. Zij hebben vaak problemen met zelfvertrouwen, vertrouwen in volwassenen en het beheersen van hun emoties. Ze kunnen zich vaak niet op een goede manier uiten en komen sociaal in de knel in de omgang met andere kinderen en volwassenen.

Vaak hebben hun ouders zelf ook een achtergrond met een onveilige hechting. Hierdoor is het voor hen heel moeilijk om goed te zien wat hun kind van hen nodig heeft en hier goed op te reageren. Zo worden deze problemen van generatie op generatie doorgegeven. Het blijft belangrijk om zicht te hebben en te houden op de hechting van kinderen in de hulpverlening en daarbuiten. Samen kunnen we elk kind duurzaam veiligstellen.

Workshop: **Advies-en meldpunt**

Patricia Hassell
coördinator
Advies- en meldpunt
Giuami Bonaire

Valerie Ross
meldpuntfunctionaris
Advies- en meldpunt
Giuami Bonaire

Door inzichtelijk te maken wat de inhoud van ons werk is en wat onze resultaten zijn, hebben we de keten laten zien waar het Meldpunt voor staat en waar we naartoe willen. De verschillende vormen van huiselijk geweld en kindermishandeling komen in alle lagen van de samenleving voor. Het zijn thema's waar men zich vaak voor schaamt en waar gemakkelijk over geoordeeld wordt. Dit geldt zowel voor de slachtoffers als de plegers.

Onze ervaringsdeskundige heeft op bewonderingswaardige wijze verteld wat zij heeft meegemaakt en hoe zij hieruit is geklommen. Huiselijk geweld en kindermishandeling zijn kwetsbare thema's, waarbij meestal sprake is van problemen op meerdere vlakken. Een goede afstemming van werkzaamheden door de betrokken ketenpartners, zowel lokaal als inter(ei)landelijk, is een must om onze cliënten de juiste hulp te bieden.

Workshop: Juridisch kader

Desiré Frans
senior reclasserings-
werker (Stichting
Reclassering CN)

Het onderwerp 'juridisch kader' is in mijn optiek voor ons werk van essentieel belang. Enerzijds omdat professionals meer richtlijnen krijgen en beter juridisch gedekt zijn in de uitvoering van hun werkzaamheden. Anderzijds omdat we met de juridische kaders telkens worden herinnerd aan de rechten van cliënten op het vlak van privacy en regie. Dit maakt ons werk niet altijd even makkelijk, maar komt de werkalliantie met cliënten en het vertrouwen in organisaties ten goede.

Van belang is dat we elkaar ondersteunen in het bewust zijn en blijven van de rechten en

plichten van zowel professionals als cliënten bij de integrale aanpak van HGKM. Het uiteindelijke doel is dat het geweld binnen gezinnen zoveel mogelijk stopt en de (eigen) krachten en het ondersteunend netwerk van deze gezinnen worden vergroot. Hierdoor kunnen deze gezinnen zoveel mogelijk op eigen kracht verder.

Het werd voor mij weer zichtbaar hoeveel kennis, krachten en kwaliteiten er zijn bij professionals op de andere eilanden. Ik hoop dat dit voor ons allen een reminder is dat we vaker gebruik moeten maken van elkaars expertise.

Workshop: Kindertelefoon

James Sneek
directeur
Kindertelefoon Aruba

De Fundacion Telefon pa Hubentud Aruba bestaat al meer dan 20 jaar en houdt zich via internet, telefoon en outreach-activiteiten bezig met hulpverlening. Het heeft daarbij oog voor etnische en culturele aspecten. De stichting richt zich op kinderen, jongeren en adolescenten op Aruba en deelt daarnaast ook kennis met ouders en professionals.

Zowel in 2019 als in 2020 deelde de Fundacion Telefon pa Hubentud Aruba tijdens de conferentie van de Inter(ei)-landelijke Taskforce Kinderrechten expertise en ervaring met professionals op het gebied van kindermishandeling en kinderrechten. Tijdens de 'No Mas, No More'-conferentie kreeg de Fundacion weer de gelegenheid om expertise te delen op dit vlak.

Tijdens een workshop en tafelgesprek, motiveerde de Fundacion via haar directeur het belang van een kindertelefoon om kindermishandeling te bestrijden en kinderrechten te bevorderen. Naast het delen van expertise en ervaring, ziet de Fundacion deze conferentie als een effectieve manier om samenwerking tussen organisaties en instanties binnen het Koninkrijk te stimuleren.

De conferenties van de Inter(ei)-landelijke Taskforce Kinderrechten en 'No Mas, No More' zorgden ervoor dat de Fundacion Telefon pa Hubentud Aruba meer ging samenwerken met verschillende organisaties en instanties uit het Caribische deel van het Koninkrijk. Daarnaast kreeg de Fundacion de kans om van organisaties

en instanties op andere eilanden te leren. Door de 'field trips' en gesprekken, zie je namelijk wat op de andere eilanden werkt.

Meer informatie over de [Kindertelefoon Aruba](#) & [Kindertelefoon BES](#)

Workshop: Kindertelefoon

Rudshain Djinga
maatschappelijk
werker / Fundashon
Sentro Akseso Boneiru

Ik was tafelgast bij de presentatie van de Kindertelefoon Aruba. We kregen de opdracht om stil te staan bij vijf belangrijke, levensveranderende momenten in ons eigen leven. Daarna vroeg men ons met wie we hier toen over konden praten. Gelukkig had ik in mijn jeugd mensen om mij heen bij wie ik terecht kon. Vanuit het werkveld weet ik dat dit voor veel kinderen helaas niet het geval is.

Het niet kunnen uiten van je problemen en gevoelens kan veel negatieve gevolgen hebben. Het kan zorgen dat je stagneert in je sociaal-emotionele ontwikkeling. Elk kind heeft behoefte aan en recht op een luisterend oor. Het is daarom belangrijk dat elk kind toegang heeft tot een vertrouwenspersoon. Vooral als de eigen omgeving voor een kind niet veilig genoeg voelt om zich te uiten. Ik hoop dat wij de Kindertelefoon ook snel op Bonaire mogen verwelkomen!

A photograph of a woman with voluminous curly hair and a young child with curly hair. The woman is sitting and looking down at the child, who is leaning their head against her hand. The woman's other hand is resting on the child's arm. The entire image has a warm, yellowish-orange tint. Two semi-transparent orange rectangular boxes are overlaid on the right side of the image, containing the text 'Vooruitblik' and '& Agenda' in white.

Vooruitblik & Agenda

Na afloop van de conferentie zijn er verschillende (werk)afspraken gemaakt. De komende maanden geven de 'No Mas, No More'-werkgroep en de Inter(ei)landelijke Taskforce Kinderrechten hier vervolg aan. Zo is de 'No Mas, No More'-werkgroep opgericht met vertegenwoordigers van de zes eilanden en het ministerie van VWS. In de werkgroep worden diverse onderwerpen besproken. Ook wordt gezamenlijk gekeken hoe wij van elkaar kunnen leren en vooral ook hoe wij gebruik kunnen maken van elkaars expertise.

De BES-eilanden (Bonaire, St. Eustatius en Saba) werken op dit moment aan het bestuursakkoord 'Aanpak huiselijk geweld'. Hierin werken de Openbare Lichamen met het ministerie van VWS aan een dekkende aanpak voor huiselijk geweld, om daarmee toe te werken

naar medegelding van het Verdrag van Istanbul.

Ook Curaçao werkt aan een plan om toe te werken naar medegelding. In de 'No Mas, No More'-werkgroep wordt het Verdrag voortdurend besproken. Zo heeft de werkgroep juristen van Aruba, Curaçao en St. Maarten uitgenodigd om samen te kijken naar hoe zij ook kunnen toewerken naar medegelding. Op deze manier maken we optimaal gebruik van elkaars expertise.

Op het gebied van de beschermingscode gebruiken de eilanden ook elkaars expertise. Aruba is als eerste gestart met de naam 'Beschermingscode'. Curaçao en de BES-eilanden hebben ook besloten om deze naam te gebruiken. De eilanden vinden de naam 'Beschermingscode' beter aansluit bij de hulpvraag dan de naam 'Meldcode',

die in Europees Nederland gebruikt wordt. De nadruk van het stappenplan in de beschermingscode ligt namelijk niet op het melden van huiselijk geweld en/of kindermishandeling, maar op het beschermen van kind en gezin.

In de eerdere conferenties op Aruba en Saba is er een advies gegeven over het opzetten van een project inter(ei)landelijke opvang. Cassandra Richardson heeft hier in 2021 onderzoek naar gedaan. Uit dat onderzoek kwamen een aantal adviezen naar voren die uitgewerkt moeten worden om een goede samenwerking en inter(ei)landelijke opvang op te zetten. De 'No Mas, No More'-werkgroep bekijkt op dit moment hoe zij hier het beste vervolg aan kunnen geven.

Ook werkt de werkgroep aan een nieuwe conferentie! De volgende

conferentie vindt in 2023 plaats op Curaçao! Deze conferentie zal weer fysiek en digitaal te volgen zijn. We weten dat het aantal mensen dat fysiek aanwezig kan zijn altijd beperkter is dan de mensen die de conferentie willen volgen. Vandaar dat ook de volgende conferentie een hybride vorm krijgt.

Op de komende conferentie keren een aantal onderwerpen terug zoals de beschermingscode, het Verdrag van Istanbul en de inter(ei)landelijke opvang. Daarnaast gaan we ook in op onderwerpen zoals 'jeud- en zedenzaken'. Mocht u graag op de hoogte blijven van de voortgang van 'No Mas, No More' en ontvangt u deze nieuwsbrief niet direct van ons, mail ons en wij houden u op de hoogte!

U kunt mailen naar:
info@nomasnomore.nl

Interessante zedenconferentie voor ketenpartners in oktober 2022

Naast de 'No Mas, No More'-conferenties vinden er in de regio meer interessante conferenties plaats voor professionals die zich bezig houden met huiselijk geweld en kindermishandeling. Zo organiseert het Opleidingsinstituut voor de Rechtshandhaving en Veiligheidszorg (ORV) op 27 en 28 oktober 2022 haar jaarlijks zedenconferentie. Dit jaar staat 'de zedendader' centraal, wat de conferentie met name interessant maakt voor professionals die binnen de justitiële keten werkzaam zijn.

Onderwerpen die in de conferentie aan bod komen zijn onder andere:

- **Zedendelicten**
'Wat zijn de wettelijke kaders?'
- **Verdachten in zedenzaken**
'Wie zijn dat?'
- **Recidivegedrag van zedendaders**
'Hoe voorkom je dat dat?'
- **Bejegening van zedendaders**
'Hoe worden ze binnen de keten bejegend?'
- **Werken met zedendaders**
'Wat is de impact op professionals?'

Sprekers op deze conferentie zullen het onderwerp vanuit criminologische, strafrechtelijke, psychologische en sociaalwetenschappelijke uitgangspunten belichten. De conferentie is bedoeld voor professionals in de justitiële keten die in hun werk in aanraking komen met zedendaders. Het gaat daarbij om zedenrechercheurs, reclasseringsmedewerkers, penitentiaire inrichtingswerkers en professionals die werkzaam zijn binnen het OM, de medische zorg en slachtofferhulp.

De conferentie wordt gehouden op Curaçao, waarbij locatie en kosten binnenkort bekend worden gemaakt. Voor meer informatie kunt u mailen naar j.doran@orv.cw of p.gonet@orv.cw

Dankjewel!

Ministerie van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport

Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

OPENBAAR LICHAAM
BONAIRE

SEBASTIAN'S

**Er moet niet een groot gat vallen
met zulke conferenties, al is het
kleinschalig. Graag veel
promoten en vaker doen, zodat
het taboe rondom huiselijk
geweld en kindermishandeling
wordt doorbroken.**